

[Skrumsager Skau]

Forslagene om eftergivelse og henstand medfører også betydelige forenklinger. Jeg skal kun fremhæve betydningen af, at skattevæsenet, såfremt forslaget bliver vedtaget, herefter kan gå aktivt ind i rekonstruktioner, når det gælder personlige skatter, på lige fod med andre kreditorer.

Venstre kan anbefale forslagene til velvillig behandling i udvalget.

Glistrup (FP):

I folketingsåret 1902-03 benyttede Venstre sig af, at man havde det absolutte flertal her i Tinget, til at indføre en nydannelse, som så har været gældende lige siden og stadig gælder, nemlig lejeværdibeskatningen. Men til forskel fra nu havde Venstre en skatteminister, som var antibureaukratisk og tilbøjelig til at udtrykke sig enkelt. Derfor blev alle reglerne i loven af 15. maj 1903 om lejeværdibeskatning udformet i to linjer, nichts weiter, ikke nogen cirkulærer, ligningsvejledning el.lign. Det var to linjer, man havde. Det havde den fordel, at det kunne blive stående i 20 år.

Men så kom der en kraftfyldt, vel nok den kraftfyldteste Venstreskatteminister af nogen, som har været, i 1922, og han begyndte så på forbistringsbureaukratiseringen og brugte to-tre gange så meget. Så nu var det fra 1922 sådan, at der var fire-fem linjer, man skulle sætte sig ind i. Det tog 17 sekunder virkelig at kende alt om dansk lejeværdibeskatning fra 1922.

Men så kom Venstredenerationen, da den mest kringlede og bureaukratiske var boligdik-tator her i landet. Efter at Niels Neergaards lejeværdiregel havde stået i 44 år, så fik man i første halvår af 1966 begyndt på at gøre det her så indviklet, at ingen hvid mand kunne finde ud af det. Det var hr. Ove Guldborg, der dannede overgangen.

Og så gik det stærkt, for så måtte konkurrentpartiet, De Konservative, med Poul Møller sige: Alt, hvad I kan gøre, kan vi gøre bedre hos De Konservative. Og så lavede han det endnu mere indviklet, og så kom Anders Andersen fra Venstre og sagde: Nej, jeg kan gøre det endnu mere indviklet. Og så blev lejeværdireglerne endnu mere indviklede. Og så kom Isi Foighel og lavede det. Og sådan har da altså dette spil frem og tilbage mellem Venstre og Konservative været, så det nu er blevet så kompliceret, som det overhovedet kan være.

Og nu er det altså Venstres tur i dag med det lovforslag, nr. L 3, vi har om lejeværdi. Og fuld-stændig som sine forgængere, hvad enten de har været Konservative eller Venstrefolk, siger han: Det her er at forenkle og gøre det mere ret-færdigt og mere rigtigt.

Det har de alle sammen sagt. Men går man ind til marven af nr. L 3, konstaterer man, at der ikke ligger antydning af forenkling eller retfærdiggørelse eller andet i det. Der ligger simpelt hen den nuværende skatteministers betuttede beundring af alle disse prægtige maskiner, vi nu har. Nu kan edb-maskinerne virkelig lave noget nyt, og så skal det også gøres i skattelov-givningen, selv om det går ud over skatteyder-ne.

Det går jo ud over – det er jo diskussionen fra før mellem hr. Klaus Hækkerup og fru Bente Juncker – 100 pct. af de 1,7 mio. skatteydere, det drejer sig om, når man forrykker ansættel-sesgrundlaget det år, som man gør.

Al historisk erfaring siger, at regnet i kroner stiger ejendomme i værdi. Og hvis de gennem-snitlig stiger med 5 pct. om året, stiger lejeværdibeskatningen også med 5 pct. hvert evig ene-ste år – som udgangspunkt i hvert fald, hvis man tager nr. L 3 efter dets bogstav. Det er en skatteforhøjelse vedrørende lejeværdien.

Og så kan hr. Skrumsager Skau nok så mange gange komme med sin tale om, at det her ikke drejer sig om at afvikle lejeværdiskatten. Nej, det gør det ikke. Det drejer sig om at fordoble lejeværdiskatten over en periode på 15-16 år, hvor meget det nu bliver, med en annuitetsbe-regning fra disse 5 pct.s-forhøjelser.

Det er indholdet af nr. L 3. Fremskridtsparti-et stemmer imod.

L 4. Her viser skatteministeren dog, at han har forstået det halve af, hvad Venstres for-mand har sagt, men længere er Venstres næst-formand altså ikke kommet, idet Venstres for-mands budskab var, at man skulle køre i den rigtige retning. Og det gør man så. Men Venstres formand sagde, at man skulle gøre det med foden på speederen, så det gik nogenlunde hurtigt, selv om det måske ikke kunne gå så hurtigt, som en fartmand fra det store Europa gerne ville have.

Og så kommer nr. L 4 og bevæger sig i skov-sneglefart, for det er jo det, der er tale om. Der sker reelt meget, meget lidt vedrørende disse sociale fonde. Men det går da den rigtige vej.